Пасопата мъ нѣтъ по баїв кладівъ да

Нїсъ нѣтъ — нѣтъ немоїхъ, — задрїма
тмо бы нѣвѣнос

Твоя того даборавїтъ — горѣнїй
сама доп с дѣ

Надѣ мвїсмтъ ї у бѣдѣ, вїсвїкой одъ
умомъ Срдцъ твоя рѣнїй гласамъ у бе

Надѣ мвїсмтъ, кадъ ся сїдїма у порфїрѣ
мнїхи вмѣстѣ тоносрѣдцѣ крѣпо

бѣрїомъ Сражно вѣсъ, ялїхо ро вѣпо
вѣрѣ ду пїсни Кано вѣе

Надѣ мвїсмтъ у Весїлю, надъ удѣванъ
ї ладаїпосдъ горнє пїо Грозїнъ нашъ Сами

мїлїнїи славї

Надѣ мвїсмтъ непрестанно, ї сенцъ
ротъ самъ мвїсїй, ал радодно ївомъ твѣ

ї вомъ ткогда та не сгадаї ланцъ = славнъ
Ирмо мтъ

Но ївїсмъ дотъ не вѣдомъ чвѣ славна
свѣ = свїмне вїко

Кадъ ї вѣдомъ, ї ка ївїлї ся, да = дїко
ся мой, днїцы

радодно ту по вїкаъ, садъ сгадаї ся
ланцы.

Рад: Сраднмровъ